

OVAJ ČASOPIS I NJEGOV SVETI ZADATAK

Ovaj časopis je jedan od glavnih faktora ili instrumenata u sistemu Biblijske Pouke, ili „Bogoslovnog Proširenja,” koje je sada bilo predstavljeno u svim djelovima civiliziranog svijeta po WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, ovlaštenog 1881, „Za Promicanje Kršćanske Spoznaje.” On ne služi samo kao učionica gdje se Istraživači Biblije mogu sastati na studij Božanske Riječi, nego također i kao kanal komunikacije kroz kojeg se do njih može doći sa obavijestima o Kongresima Društva i o dolasku putujućih predstavnika nazvanih „Putujući starješine,” i biti osvježeni sa izvještajima o Kongresima.

Naše „Berejske Pouke” su tematska ponavljanja ili pregledi STUDIJA koje je naše Društvo izdalo, većinom ugodno uređene, i vrlo korisne svima koji bi zaslužili jedini počasni stupanj kojeg Društvo odobrava, naime, *Verbi Dei Minister* (V.D.M.), koji, kada ga se prevede na Hrvatski glasi, *Sluga Božanske Riječi*. Naše obrađivanje Međunarodnih Pouka Nedjeljne Škole je posebno za starije Istraživače Biblije i Učitelje. Neki to obilježje smatraju neophodnim.

Ovaj časopis čvrsto brani jedini pravi temelj Kršćanske nade koji je sada bio tako općenito negiran – Otkupljenje kroz dragocjenu krv „Čovjeka Krista Isusa, koji je dao sebe kao *Otkupninu* [odgovarajuću cijenu, zamjenu] za sve.” (1. Pet. 1:19; 1. Tim. 2:6) Gradeći na tom sigurnom temelju sa zlatom, srebrom i dragocjenim kamenjem (1. Kor. 3:11-15; 2. Pet. 1:5-11) Riječi Božje, njegov daljnji zadatak je da „svima rasvjetli što je zajedništvo tajne koja od početka svijeta bijaše skrivena u Bogu...da sada crkvi bude obznanjena mnogovrsna mudrost Božja...koja u drugim naraštajima nije bila obznanjena ljudskim sinovima kao što je sada obznanjena.” (Efež. 3:5-9,10)

Oslobođen je utjecaja bilo koje organizacije, sekte ili ljudskog učenja, dok nastoji sve više i više dovesti svaki svoj izričaj u što potpuniju podložnost volji Božjoj u Kristu, kako je izražena u Svetom Pismu. Prema tome časopis je slobodan objaviti odvažno sve ono što je Gospodin rekao – u skladu sa Božanskom mudrošću koja nam je data da to razumijemo. Naš stav nije dogmatičan, nego uvjeren; jer mi znamo što tvrdimo, koračajući sa bezuvjetnom vjerom po sigurnim Božjim obećanjima. Povjerali smo mu pouzdanje, da bude korišten jedino u Njegovoj službi; od tud naše odluke u odnosu na ono što se može i što se možda neće pojaviti na njegovim stranicama da to mora biti u skladu s našom prosudbom onoga što je Njemu ugodno, učenjem Njegove Riječi, za izgrađivanje Njegovog naroda u milosti i spoznaji. I mi ne samo da pozivamo nego mi potičemo naše čitatelje da si dokažu sve izjave iz časopisa sa nepogrešivom Riječju na koju se stalno ukazuje, kako bi se olakšalo takvo ispitivanje.

Za nas Biblija jasno uči:

DA JE CRKVA „HRAM” ŽIVOG BOGA – njegova „građevina,” čija gradnja traje cijelo Evandeosko doba – od kad je Krist postao Otkupitelj svijeta i „glavni kamen” ovog hrama kroz kojega će kad bude završen Božji blagoslovi doći svim narodima i oni će imati pristup Njemu. – 1 Kor.3:16, 17; Ef. 2:20-22; 1 Moj. 28:14; Gal.3:29

DA SE U MEĐUVREMENU NASTAVLJA KLESANJE, OBLIKOVANJE I POLIRANJE posvećenih vjernika u Kristovo djelo pomirenja, i kada posljednji od tog „živog kamenj”, „izabranog i dragocjenog” bude bio spreman, Veliki Graditelj će ih sve dovesti k sebi kroz prvo uskršnuće; i hram će biti ispunjen slavom i biti će mjesto sastajanja Boga i ljudi tijekom Milenija. – Otkr. 15:5-8

DA JE TEMELJ NADE ZA CRKVU I SVIJET zasnovan na činjenici da je Isus Krist, milošću Božjom, okusio smrt za svakoga, „otkupnina za sve” i da će on biti „istinita svjetlost, koja obasjava svakoga čovjeka i koja dolazi na svijet” u određeno vrijeme. – Hebr. 2:9; Ivan 1:9; 1 Tim. 2:5,6

DA JE NADA CRKVE da će biti poput svog Gospodina, „vidjeti ga kakav doista jest”, biti „sudionikom božanske prirode”, i imati udjela u njegovoj slavi kao sunasljednici. – 1 Ivan 3:2; Ivan 17:24; Rim.8:17; 2 Pet.1:4

DA JE SADAŠNJI ZADATAK CRKVE usavršavanje svetaca za buduće djelo službe; razvijanje u sebi svake milosti; biti Božji svjedok svijetu; i pripremiti se da budu kraljevi i svećenici u sljedećem dobu. – Ef. 4:12; Mat. 24:14; Otkr. 1:6; 20:6

DA JE NADA ZA SVIJET milenijsko kraljevstvo u kojemu će svi dobiti priliku biti blagoslovljeni sa spoznajom i svim drugim – vraćanje svega onog što je Adam izgubio, svima koji to prihvate i koji budu bili poslušni, iz ruku njihovog Otkupitelja i njegove proslavljene Crkve – dok će svi nepopravljivi biti zauvijek *uništeni*. – Djela 3:19-23; Iza. 35

NACRT ZA PROUČAVANJE PJESME NAD PJESMAMA

C.J. WOODWORTH

1:1. Pjesma nad pjesmama – Harmonija harmonija – sastavljanje u jednu prekrasnu sliku mnogih najljepših simbola Božanske riječi – pjesma nad pjesmama jer izražava uzajamnu ljubav Krista i njegove Crkve na više načina nego bilo koji drugi.

Salomonova – slika Krista u slavi, kao što je David bio slika Krista u tijelu.

1:2. Neka me on ljubi – oblik pozdrava koji je uvijek označavao najbliže prijateljstvo; pozdravi svu braću cjelovom svetim; poljupcem izdaješ Sina Čovječjega?

Poljupcima – često ponavljane nježnosti.

Svojih usta – Njegove Riječi, Pisma.

Jer ljubav tvoja – Tvoja milovanja, opetovana jamstva vodstva, zaštite, druženja, ljubavi i brige.

Bolja je od vina – Vino je simbol doktrine. Oni su također pogriješili kroz vino. Pijani su, ali ne od vina. Svi su narodi pili vino. Odsada neću piti od ovog roda vinove loze. Ne opijaj se vinom. Doktrina nije samo važna nego i neophodna. Ako tko hoće vršiti moju volju, znat će za nauk. Doći će vrijeme kada neće podnositi zdravu doktrinu. Govori stvari koje postaju zdrava doktrina. Usrdno se borite za vjeru. Iako je zdrava vjera bitna, ipak od vjere, nade i ljubavi, najveća je od njih ljubav; dakle, ljubav je bolja od vina. Gospodinova jamstva ljubavi još su dragocjenija za Crkvu od dragocjenih doktrina koje su toliko važne za njezinu sreću.

1:3. Zbog mirisa – slatkog mirisa.

Tvojih dobrih pomasti – Duh Sveti, sastavljen od glavnih mirisa smirne (mudrost), cimeta (razumijevanje), kalamusa (znanje), kasije (zamjenjstvo), svetog ulja za pomazanje svećenstva.

Tvoje ime – Krist, što znači „Pomazanik”.

Je kao pomast – sveto ulje za pomazanje, sveti duh.

Izliveno – Kod njegovog krštenja na Glavu, na Pedeseticu na Tijelo.

Stoga – zbog njihova divljenja i cijenjenja Kristova Svetoga Duha.

Te djevice – čista srca.

Ljube – Tražiti zajedništvo s tobom, težiti učiti od tebe, njegovati tvoje blagodati, biti blizu tebe.

1:4. Privuci me – Nitko ne može doći k meni ako ga Otac ne privuče. Sve moje je tvoje, a tvoje je moje. Sve je od Oca po Sinu.

Trčat ćemo – Nećemo sjediti u sjedištu prezira, niti stajati na putu grešničkom, niti ići po savjetu bezbožnika, nego trčati sa strpljivošću trku koja je pred nama; kandidirati se za nagradu; pa trčati da dobijemo.

Za tobom – Preteča. Prvorodenac od mrtvih. Prvi koji je prošao uskim putem. Glava, da u svemu on ima prvenstvo. Ne po tijelu, nego po Duhu.

Kralj – Gospodin Isus, kojeg je simbolizirao Salomon. Tako će kralj jako željeti tvoju ljepotu.

Me uveo – Čak i u sadašnjem životu.

U njegove odaje – U „Svetinju”, duhom začeto stanje, prvo nebesko stanje; učinio da sjednemo na nebeska mjesta u Kristu.

Veselit ćemo se – Veselite se u Gospodinu i radujte se, pravednici.

I veseliti se u tebi – I opet kažem, raduj se.

Spominjat ćemo se – meditirati ćemo, misliti.

Tvoje ljubavi – Tvoja milovanja, jamstva, vodstva, zaštita, društvo, ljubav i briga.

Više negoli vina – Više od doktrina koje su nam tako dragocjene.

Čestiti – Oni bez prijekora, bezazleni, čista srca.

Tebe ljube – Tražiti zajedništvo s tobom, težiti učiti od tebe, njegovati tvoje blagodati, biti blizu tebe.

1:5. Ja sam crna – Mojsijeva nevjesta, Zipora, tip Kristove nevjeste, bila je Etiopljanka.

Ali krasna – Kraljeva je kći iznutra sva slavna; njezine su namjere čiste, besprijekorne u Božjim očima.

O vi kćeri – Zavjetovana djeca.

Jeruzalema – Kraljevstva Božjeg. Prava Crkva instinktivno prepoznaje da se njezini klevetnici nalaze među ljudima koji se smatraju Božjim.

Kao Kedarski šatori – Kedar je bio jedno od Ismaelove djece, a ime stoga stoji za Ismaelite, ili Beduine; njihovi šatori su njihovi domovi, i iako su izvana umrljani i oštećeni vremenskim prilikama, često su izuzetno luksuzni u unutrašnjosti, obješeni skupocjenim tapiserijama.

Kao zastori – Između Svetinje i Svetinje nad svetinjama.

Salomonovi – Salomonova hrama. Ove zavjese, ili točnije slična zavjesa koja je visjela u Herodovom hramu, i koja se razdvojila na dva dijela na dan smrti našeg Gospodina, bila je prekrasna zavjesa, dugačka nekih trideset stopa, široka petnaest stopa i debela pet inča.

1:6. Ne gledajte me – Ne gledaj tako na mene (Leeser); Crkva ljubazno ekspostulira sa svojim kritičarima.

Zato što sam crna – Zato što sam donekle crn (Leeser); Crkva ne poriče njezine nesavršenosti, ali nije sklona priznati tvrdnje svojih zakerala da je ona potpuno bezvrijedna.

Jer je Sunce – Svjetlo koje istražuje pravo Evandjelje koje razotkriva svaku manu.

Pogledalo na mene – Sud mora započeti u domu Božjem. Grijesi Crkve su oni koji su unaprijed otvoreni, poznati svim ljudima. Božja Riječ neustrašivo razotkriva slabosti svakog plemenitog karaktera čiji je život tamo zabilježen.

Djeca moje majke – Sjede i govore protiv svog brata, sina svoje majke.

Ljutili su se na mene – Tvoja braća koja su te mrzila, koja su te izbacila zbog moga imena, itd. Brat će brata izdati na smrt.

Oni su me postavili – Izabrali me, postavili.

Za Čuvaricu – razrednik, učitelj nedjeljne škole, itd.

Od vinograda – nedjeljne škole, društva Christian Endeavour, Epworth lige, sindikati mladih.

Ali moj vlastiti vinograd – Uzgoj prave vinove loze; Ja sam trs, vi ste mladice.

Nisam čuvala – Jer je moj Otac vinogradar.

OČEVO PISMO SINU

SVOM DRAGOM VOLJENOM SINU:

Dugo mi je bilo na srcu da ti napišem pismo, koje će biti otvoreno na tvoj deseti rođendan, _____ 1916., da pokušam izraziti nešto od osjećaja ljubavi i nježnosti koje imam prema tebi, i da naglasim, za tvoju vječnu radost i za tvoju sigurnost neka načela, koja se nadam da ćeš primiti u dobro i pošteno srce. Napokon je došla povoljna prilika, i kao svoju posljednju poruku te molim da ozbiljno poslušas sve što ovo pismo sadrži.

Trenutno smo tvoja draga majka i ja dobrog zdravlja, a stvari u svijetu se kreću otprilike na isti opći način kao što su se uvijek kretale tijekom mog života. Svijet općenito očekuje da će se tako nastaviti unedogled, a ipak, gledajući na stvari kroz Gospodinovu Riječ, znam da će, kada se ovo pismo pročita, tvoji tata i mama zauvijek nestati sa zemaljskih poprišta i veliko vrijeme nevolje, „kakvog nije bilo otkako postoji nacija,” više neće biti stvar proročanstva, već povijesti.

Nepotrebno je da ti govorim, moj predragi voljeni sine, kakvu veliku nježnost i suosjećanje osjećam prema tebi pri pomisli da ćeš biti lišen zemaljskih roditelja u tako ranoj dobi, ili s kakvim suosjećanjem razmišljam o velikoj patnji koja će uskoro doći na svijet, i koju, u određenoj mjeri, morate dijeliti. Ali predobro poznajem našeg nebeskog Oca i njegovu dobrotu da bih pomislio da je ikada pogriješio i siguran sam da iza ovih posebnih i osobitih kušnji leže posebni i osobiti blagoslovi. Upravo o tim blagoslovima želim posebno pisati.

Razlog zašto tvoji draga majka i ja moramo umrijeti u sljedećih nekoliko godina je to što patnja „Tijela Kristova” još nije dovršena, a mi smo iskoristili sjajnu priliku da sklopimo saveze da položimo svoje zemaljske živote, i pokušavamo izvršiti naše saveze, prije nego će ovo veliko djelo, koje je započeo sam Isus u vrijeme svog krštenja, zauvijek biti završeno. Vrijeme kada će patnja završiti sada je vrlo blizu, stoga slijedi da, ako smo se pokazali dovoljno vjerni Gospodinu, blizu je vrijeme kada ćemo s njime dijeliti slavu koja slijedi. To znači da će vrlo brzo biti istina za nas, kao što je istina za Gospodina, da ćemo biti promijenjeni iz zemaljskih u nebeske uvjete, i svijet nas više neće vidjeti, zauvijek.

Spoznaju da je uspostava Kraljevstva Gospodnjega blizu donijelo nam je proučavanje djela našeg dragog brata Russella. Otkako su različiti svesci

MILENIJSKOG SVANUĆA i polumjesečna izdanja SIONSKE STRAŽARSKE KULE prvi put došli u moje ruke, nastojao sam upotrijebiti svo svoje vrijeme i talent u širenju dobre vijesti. Čim budeš dovoljno star da razumiješ ove knjige i djela, vjerujem da ćeš ih proučavati s najvećom pažnjom. U tome će ti znatno pomoći ako se poslužiš komentarima i drugom pomoći koja se pojavljuje u Bibliji koju je tiskalo BIBLIJSKO I TRAKTATNO DRUŠTVO STRAŽARSKA KULA u jesen 1908.

U vrijeme kada je ovo pismo napisano Lik Zvijeri (federacija takozvanih protestantskih sekti, s Episkopalnom crkvom na čelu) još nije bio razvijen, a ipak, znamo iz spisa brata Russella da će u vrlo kratkom roku sada (vjerojatno u proljeće 1909.) započeti svoju progoniteljsku moć, a za još nekoliko godina njegovo će djelo biti okončano, i on će, sa svim sotonskim spravama da prevari i porobi umove ljudi, biti potpuno uništen. Govorim ti ovo sada, tako da ti ispunjenja mogu dokazati da, kada ovo pismo pročitaš, postoji Bog i da on izvršava sve svoje planove bez ikakve opasnosti od neuspjeha u bilo kojem trenutku. Sve što je prorečeno u Svetom pismu sigurno će se ispuniti, i to točno na vrijeme.

Sada dolazim do posebnog cilja ovog pisma. Sveto pismo pokazuje da će godine 1915, godinu prije čitanja ovog pisma, Abraham, Izak, Jakov, David, Izaija, Danijel i svi sveti proroci i patrijarsi od Abela do Ivana Krstitelja, biti podignuti iz mrtvih i bit će zadušeni za zemaljsku fazu Kraljevstva Gospodnjeg, sa sjedištem u Jeruzalemu. Čini se da Gospodinova Riječ također ukazuje da se u ovu istinu, i činjenicu da je došlo do promjene dispencije, možda neće općenito vjerovati sve do godine 1918. Ovo ti pišem kako ne bi bio jedan od onih koji će pogriješiti po ovom pitanju, nego ćeš razumjeti da će, do vremena kada se ovo pismo bude čitalo, iz Jeruzalema, u rukama Drevnih Dostojnika, biti u tijeku kvadriranje i ravnanje zemaljskih poslova.

Ono na što te sada želim potaknuti, sine moj, jest da cijelo svoje srce i život bezrezervno predaš Gospodinu, ili drugim riječima da se svim srcem posvetiš onome koji te otkupio svojom dragocjenom krvlju, i da odrastaš s jedinom ambicijom da svom snagom učiniš sve što možeš kako bi pomogao u provođenju djela koje će tada biti u tijeku u Jeruzalemu. Želim da to činiš iz vlastite radosti srca, jer nema radosti koja se može usporediti s vršenjem volje Gospodnje, ali ne

samo iz tog razloga. Sveto pismo pokazuje da se svaki sin i kći naše rase moraju u nekom trenutku bezuvjetno predati Gospodinu, potpuno posvetiti srce i život vršenju njegove volje ili će u protivnom biti uništeni.

Osim toga, želim ti dati nadu koju smatram opravdanim spomenuti. Postoje neki reci iz Svetog pisma koji pokazuju da bi, nakon završetka Milenijskog doba, Drevni Dostojnici možda mogli dobiti nebeske časti i položaje, i postoji neki razlog za vjerovanje da se, kao dijete posvećenih roditelja, možda možeš ubrojiti s Drevnim Dostojnicima ako odmah učiniš puno posvećenje svoga srca Gospodinu. Ako dobro shvaćam stvar, ti si u drugačijem odnosu s našim nebeskim Ocem od druge djece, sve do vremena kada dostigneš godine odgovornosti, i nadam se da ćeš iskoristiti ovaj poseban odnos kako bi se što više približio Gospodinu i njegovom djelu koliko ti je moguće učiniti.

SRAMOTNI KRAJ KRALJA ŠAULA

– I Samuelova 31 – 6 Rujna –

Ključni tekst: – „Pripremi se za susret sa svojim Bogom.” – Amos 4:12

SAULOVA karijera započela je pod najpovoljnijim uvjetima i završila najsramotnije sa samoubojstvom. Čovjek očitih sposobnosti, kao vojskovođa i vladar nedostajala mu je jedna stvar, zbog čega je njegova karijera u cjelini propala. Kao što smo vidjeli, on nije bio bez poštovanja, niti profan i zloban u uobičajenom smislu tih izraza. U mnogim aspektima pokazao je duboko poštovanje prema Svemogućem i značajnu želju da vrši njegovu volju. Njegov je neuspjeh, u cjelini, bio rezultat dvoumlja. Apostol primjećuje da je „Čovjek dvodušnosti nepostojan na svim svojim putovima.” Naš Gospodin kaže da „ne možemo služiti Bogu i bogatstvu.” Kralj Saul je želio služiti Bogu, ali je također želio služiti sebi i Mamonu. Njegov ispravan put bio bi potpuno posvećenje, potpuno podčinjavanje njegove volje božanskoj volji. Ovo je glavna razlika između njegovog puta i puta njegovog nasljednika Davida. Izvana je Saul možda bio jednako plemenitog karaktera kao njegov nasljednik; ali potonji, stavljajući Boga na prvo mjesto i podvrgavajući vlastitu volju božanskoj volji, imao je prednost, tako da bez obzira na tjelesne pogreške koje je napravio, koje god tjelesne nedostatke dijelio s ostatkom ljudske obitelji, ti su bili nadoknađeni onom odanošću srca koja mu nikada nije dopuštala da daleko odluta i koja ga je nakon svakog prijestupa tjerala da gorko plače i traži božanski oprost, a time i bliže hodanje s Bogom. Tako je David bio čovjek po Božjem srcu, ne zbog savršenstva tijela, već zbog savršenstva namjere i želje srca. Savlov karakter danas je predstavljen u mnogim svjetovnim ljudima, koji bi potpunim podlaganjem svoje volje Gospodinu, potpunim posvećenjem, mogli postati sveci, ali koji, u

Još jedna stvar. Čuvaj se, oh čuvaj se da se ikada i na najmanji način odupreš volji Gospodnjoj! Na kraju Milenijskog doba bit će mnogo onih koji će biti uništeni, jer u srcu nisu u potpunosti podložni volji nebeskog Oca.

Bude li Očeva volja da ti bude dopušteno da se ubrojiš među Drevne Dostojnike, budi uvjeren, dragi sine, da će te otac i majka puni ljubavi pozdraviti u nebeskim dvorima s neopisivom radošću, ali u svakom slučaju, ti možeš biti uvjeren da ćemo uvijek promatrati tvoj životni put s najvećom ljubavlju, čineći sve što možemo da ti pomognemo u izvršavanju tvojih dobrih odluka, i nadajući se da ćemo na kraju vidjeti kako ćeš postići savršen vječni život, pod sretnim uvjetima koji će se steći u zlatnim dobima koja dolaze, nakon što posljednji neprijatelj bude uništen. S najnježnijom ljubavlju,

Tvoj odani otac, IN COGNITO.

nastojanju da održe vlastitu volju, čine neuspjeh u životu i postižu malo toga što je hvalevrijedno.

IZLUĐEN OD LJUBOMORE

Saul je oplakivao svoj gubitak božanske naklonosti, koji je objavio prorok Samuel; ali očito ga stvar nije tako ozbiljno pogodila sve dok nije počeo primjećivati da je božanski blagoslov s mladolikim Davidom. Ljubomora, jedan od najžešćih neprijatelja ljudske sreće, ušla je u njegov um i gotovo ga lišila razuma. Što mu je David vjernije služio i što su bolji rezultati bili postignuti, Šaul je više shvaćao da je to označilo Davida kao njegovog nasljednika u Kraljevstvu pod Gospodnjom providnošću. To je, kao što smo vidjeli, dovelo do mržnje koja je nastojala da ga ubije i koja je kasnije dovela do toga da ga je Saul lovio kao razbojnika, sa svojim trupama. Različite stvari povezane s pripoviješću jasno impliciraju da je zao duh koji je ušao u Saula u vezi s njegovom zavišću prema Davidu bio duh nezdravog uma, zao ili štetni duh ili stav. Postoji velika pouka u ovoj stvari, ne samo za svjetovnu klasu koju predstavlja Savle, već pouka i za nas same iz Novog stvorenja. Na našem putovanju kroz život, gotovo svakodnevno dolazimo do mjesta i okolnosti koje, pogrešno primljene, mogu promijeniti cijeli naš put od zajedništva i odnosa prema Bogu do grijeha i protivljenja njemu. Koji kršćanin nije shvatio određene krize u svom životu u kojima kao da su mu govorila dva glasa; onaj koji favorizira poniznost i poslušnost Bogu pod svaku cijenu; drugi potiče samovolju potkrijepljenu ponosom? Ako smo napredni kršćani, koji su brojnim pobjedama stekli položaj u kojem su takve povrede rijetke, još uvijek trebamo biti

na oprezu i zapamtiti da imamo vrlo lukavog protivnika, da imamo blago novog uma u zemaljskoj posudi, i da u našem tijelu ne prebiva savršenstvo. Ova bi nas sjećanja trebala učiniti vrlo poniznima i navesti nas da čvrsto prionemo uz Gospodina, te da se bojimo i gnušamo svakog stava ponašanja, pa čak i misli koji bi u bilo kojoj mjeri izgledao kao antagonist božanske volje. Čak i ako se činilo da Gospodnja naklonost prelazi s nas na druge u određenim aspektima, trebali bismo slijediti Jonatanov put i znati sa sigurnošću da bi bila ludost boriti se s Bogom, jer nikakav blagoslov ne bi mogao ležati u tom smjeru.

INVAZIJA FILISTEJACA

Ne bi bilo ispravno da pretpostavimo da je Šaulov progon Davida zaokupio svo njegovo vrijeme i pažnju. Nedvojbeno je kao sposoban čovjek imao velik utjecaj u cijelom svom Kraljevstvu. To je vidljivo iz činjenice da se sedam godina nakon Šaulove smrti deset izraelskih plemena držalo njegovog nasljednika i odbijalo priznati Davida. S druge strane, Šaulova luda ljubomora nedvojbeno je oslabila njega osobno, a također i resurse naroda, tako da su Filistejci smatrali da je to pogodno vrijeme za invaziju na zemlju Izrael. Bitka se nije vodila na granicama, a osvajači nisu dočekani odmah, već su dobili značajno uporište prije početka bitke. U međuvremenu stav uma kralja Saula može se dobro procijeniti iz događaja tijekom njegova posjeta vještici iz Endora. Siromah! Imao je dovoljno znanja o Bogu da ima vjere u njega, ali jednako dobro godinama je znao da je bio odsječen od posebne božanske naklonosti i da se uzaludno borio protiv Boga u svom protivljenju Davidu. Ali uza sve to, u svome mučenju srca želio je neki nadljudski savjet. Ne samo da je želio oduzeti Davidov život, već je ubio svećenika zato što je Davidu dao prikazni kruh, i općenito je učinio sve što je mogao da se odvoji od Božje naklonosti, iako je shvaćao da mu je potrebna.

U POSJETU VJEŠTICI IZ ENDORA

Pali anđeli, demoni, čak i u Savlovo vrijeme, nastojali su personificirati mrtve, održati komunikaciju sa živima predstavljajući se kao njihovi preminuli prijatelji. Gospodin je jasno zabranio takve komunikacije s demonima; i zapovijed kroz Šaulovu vladavinu bila je da vještice i oni koji poznaju duhove, medijumstvo, trebaju biti ubijeni, s ciljem da ih se istjera iz zemlje Izraela i tako ukloni iskušenje od Izraelaca. Ali sada u svojoj krajnosti nedvojbeno, kralj Saul je, prurušivši se, tražio vješticu, da bi preko nje mogao imati kontakt sa Samuelom, prorokom. Očito je došao pod zabludu koja je vrlo brzo napredovala diljem svijeta, naime, da mrtvi nisu mrtvi, već samo bestjelesni. Na temelju te pretpostavke umirio je vješticu i zatražio razgovor s prorokom Samuelom.

Manifestacija koja se dogodila može se objasniti na dva načina:

(1) Zli duh je možda utjelovio Samuela i prorekao ishode bitke sutradan. Nedvojbeno bi svakome tko je pronicljiv umom bilo lako predvidjeti predviđene rezultate. Osim toga, ne znamo koje mogućnosti za informacije o takvim stvarima demoni posjeduju. Mnoge od stvari koje danas govore putem medija izvanredne su po svojoj točnosti.

(2) Nije rečeno da je Šavao išta vidio niti da je išta čuo. Njegove komunikacije bile su preko vještice; vidjela je, čula je, rekla je. Šaul je iz onoga što je vještica rekla primijetio da je to bio Samuel, prepoznajući proroka iz opisa njegovog ogrtača itd., koji mu je dala. Ali njegova smjelost u pokušaju da utvrdi svoju budućnost je nevjerojatna. Netko bi pomislio da se, s njegovim znanjem o Bogu i s njegovom spoznajom da je već bio u božanskoj nemilosti, trebao bojati Božjeg daljnjeg nezadovoljstva u činjenju onoga što je zabranjeno. Ovdje postoji i pouka za Gospodnji narod. Ono što nam Gospodin nije zadovoljan dati kroz odgovarajuće kanale, trebali bismo shvatiti da bi nam bilo bolje bez toga. Uzalud se itko trudi zaobići Gospodina, prestići ga na bilo koji način. Riječi našeg Gospodina, „Složi se brzo sa svojim protivnikom dok si s njim na putu,“ sigurno bi se primijenile na takav slučaj kao što je Savlov, kada je Bog postao njegov protivnik. Njegov ispravan put bio bi da se potpuno prepusti Gospodinovom milosrđu, uvjeren da je on u stanju učiniti da sve stvari zajedno rade na dobro. Ovo bi trebao biti naš pravac djelovanja. Vjernost božanskoj volji jedini je siguran i sretan put za nas.

SAUL I JONATAN POGINULI

Sljedećeg dana bitka je bjesnila, a vojska Izraelaca je potučena, a Šaul i njegova tri sina su ubijeni, osim mnogih njegovih vojnika. Naša lekcija govori o Savlovom samoubojstvu. Radije je umro od vlastite ruke nego da živ dođe pod kontrolu svojih neprijatelja. Siromah! Pjesnik opisuje tjeskobu njegovog posljednjeg sata, govoreći:

„I mač na boku tvom
Do srca je tvoja ruka vodila;
Bez krune, bez konja, bez glave, pad
Sina i Gospodina, kuće Saulove!”

Završni retci lekcije govore nam da su Filistejci slali Šaulov oklop po dijelovima u svoje gradove s izvješćima o svojoj pobjedi i da su njegovo mrtvo tijelo pričvrstili za zid Bet-šana. Bit će zapamćeno da su na samom početku Saulove vladavine, četrdeset godina prije toga, Amonci, nakon što su izvršili napad na grad Jabeš, nadjačali grad i zahtijevali predaju, i nisu dali bolje uvjete od toga da desno oko svakog Jabešanina treba iskupati; i da je tada kralj

Saul odmah otišao u njihovo izbavljenje i spasio ih. Vrijedno je napomenuti da ljudi iz Jabeša, četrdeset godina kasnije, nisu zaboravili Šaulovu revnost u njihovu korist; tako da kada su čuli da su njegovo tijelo i tijela njegovih sinova sramotno pričvršćeni za vanjski zid grada kako bi trulila i proždrali ih lešinari, otišli su dosta daleko i skinuli tijela i spalili ih, tako da se nikakvo takvo nedostojanstvo ne bi moglo dalje izraziti, a pougljenjene ostatke pažljivo zakopati. Time su potvrdili svoje priznanje kraljeve dobrote prema njima. Lijepe riječi i dobra djela nikada ne mogu umrijeti, i često smo iznenađeni kakvu moć imaju čak i nad onima koji nisu ni u kakvoj posebnoj mjeri Gospodinov narod. Takav dokaz duha cijenjenja, dobrote, ilustrira činjenicu da, iako je naša rasa nažalost pala i izranjavana padom, ipak se elementi izvorne slike Boga u tijelu još uvijek mogu pratiti u riječima i djelima tjelesnih ljudi. Bez toga, moglo bi se reći, ne bi bilo na čemu raditi. Kako nam može biti drago pretpostaviti da će, kada nova dispencijacija bude uvedena, i kada će zbog vezivanja Sotone i obuzdavanja zla biti lakše činiti dobro nego činiti zlo, tada će se mnogi uskladiti s pravednošću i na kraju naučiti voljeti pravednost i mrziti nepravdu!

DAVID DOSTIŽE KRALJEVSTVO

– 2. SAMUELOVA 2:1-7; 5:1-5 – 13 RUJAN –

Ključni tekst: „Tada se David proširio i postao silan, i GOSPOD, Bog nad vojskama, bio je s njim.” – 2 Sam. 5:10

DAVID je u vrijeme smrti kralja Šaula imao 30 godina. Tijekom prethodnih deset godina vodio je raznolik život. Protjeran sa Šaulova dvora zbog zavisti, kralj ga je lovio kao divlju zvijer, Davidova su iskustva bila daleko od onoga što se smatra idealnim. Progonjen kao razbojnik i na njega se gledalo s nepovjerenjem od strane većine ljudi, koji bi znali malo o njemu osim da je, dok je nekoć bio u kraljevoj naklonosti i nakon što je bio kraljev general, sada bio u nemilosti, teško bi ga neki drukčije smatrali nego pukom zavišću. Drugi opet, propuštajući uzeti u obzir da je Bog postavio vladare Izraela, mogli bi Davida smatrati uzurpatorom, koji želi profitirati na račun svog gospodara. Zapravo, nalazimo da čak i u demoraliziranom stanju stvari koje je uslijedilo nakon Šaulove smrti i njegova tri sina u katastrofalnoj bitci iz naše posljednje lekcije, još uvijek se jedanaest plemena smjesta okupilo da podrže Šaulova četvrtog sina, Išbošeta, i činilo se da nikad nisu pomislili na Davida.

David, kao kapetan svoje čete od šest stotina ljudi, nastanio se u Siklagu, jugozapadno od Judeje. Kad je David čuo za Šaulovu smrt, umjesto da odlučuje što bi trebao učiniti prema vlastitoj prosudbi, upitao je Gospodina. Čini nam se izvanrednim da mladi čovjek, otjeran od kuće, prognanik, progonjen kao razbojnik i odsječen od svih pročišćavajućih utjecaja života, zadrži

Naš ključni tekst, „Pripremite se za susret sa svojim Bogom,” prikladan je za svakoga u svakom trenutku. Ali pravi način da se pripreмимо za susret s Bogom i da čujemo njegovu odluku u pogledu karaktera nije, kao što se obično misli, da počnemo postajati pobožni kada osjetimo približavanje bolesti ili smrti ili u prisutnosti nesreće. Od trenutka kada postanemo vjernici u Krista i okrenemo se od grijeha i tražimo oprostjenje i tako postanemo podobni za Božju naklonost, potaknuti smo da mu prinesemo svoja tijela kao žive žrtve i tako od njega primimo posvojenje njegovog duha u zajedništvo. To se zauzvrat pokazalo tek ulaznim putem u Kristovu školu, gdje ih treba poučavati kao sinove Božje, kako bi bili pripremljeni za slavno djelo u zajednici sa svojim Otkupiteljem u njegovom slavnom Kraljevstvu. Kako rastu u milosti i znanju, rastu i u cijenjenju božanske naklonosti. Kako reče pjesnik,

„O, neka se ne digne oblak rođen od zemlje
Da te sakrije od očiju sluge tvogega.”

Oni koji su u ovom stavu srca spremni su se susresti sa svojim Bogom u bilo koje vrijeme. Doista, njihov je sastanak s njim već započeo, i sve što će u bilo kojoj mjeri spriječiti njegov ugodan nastavak bit će prava katastrofa.

svoje strahopoštovanje prema Gospodinu do te mjere. Jao! koliko kršćana sa svim povoljnim uvjetima, s Biblijama u rukama i pomoći u proučavanju Biblije, itd., pokazuju mnogo manje lojalnu naklonost! Kako se često zaboravlja Gospodin i njegova volja, a sam odlučuje i upravlja. Uistinu, može se smatrati dokazom sasvim temeljite podložnosti Gospodinu i razvoja u milosti pronaći kršćanina koji ozbiljno želi upoznati volju Gospodnju u svim važnim pothvatima svog života. „Na svim svojim putovima priznaj ga, i on će upravljati tvoje staze.”

Iako se škola u kojoj se je David obučavao može smatrati surovom, on je u njoj očito naučio mnoge lekcije. Njegov prvi upit je bilo, „Hoću li se popeti u neki od gradova Judinih?” Odgovor je bio povoljan. Sljedeće pitanje je bilo, „U koji grad?” Koji će grad biti moje sjedište ili glavni grad? Gospodin je uputio u Hebron. David je mudro procijenio da ga ljudi iz vlastitog plemena dobro poznaju i razumiju zašto ga je progonio kralj Šaul. David nije bio bez časti u vlastitoj zemlji i ne bez povjerenja u vlastitom plemenu. Ali uz sve to imao je posebno povjerenje u božansku mudrost i božansku moć. Prepoznao je da ga Gospodin usmjerava i da je ulje pomazanja već izliveno na njega i da je samo pitanje vremena kada će Gospodin pokazati sljedeći korak. Unatoč tome, prepoznao je da je njegova

dužnost čekati na Gospodina i ne pokušavati zgrabiti i uzeti na brzinu stvari koje su bile njegove po obećanju. Čekao je više od deset godina. Još uvijek si je mogao priuštiti strpljivo čekanje na Gospodina.

Kako važna lekcija za većeg Davida – Ljubljenog – Krista! Apostol to svjedoči u odnosu na našega Gospodina Isusa, da je smatrao da Kraljevstvo nije nešto što se može uhvatiti ili uzurpirati. Čekao je Očevu vrijeme. U međuvremenu se ponizio u skladu s Očevom voljom i dao dokaz da rado vrši tu volju pod svaku cijenu. Ovo vjerno i strpljivo čekanje bilo je ugodno Bogu u Onome koji je trebao biti baštinik svega i visoko uzvišen. Slično tome, mi, njegovi sljedbenici i članovi, trebamo zapamtiti riječi proroka Davida: „Čekaj, velim, na Gospodina.” Neki od nas su iskustvom naučili da je pokušaj ići pred Gospodina u bilo kojoj stvari opasan. Nismo dovoljno mudri da sami sebe vodimo. Doista, kako je pjesnik rekao,

„Bojimo se dirati
Stvari koje uključuju toliko toga.”

Kad bismo ponekad mogli prepoznati delikatnost naše situacije, to bi nas učinilo skromnijima i opreznijima. Nisu u pitanju samo naši vlastiti interesi i vječna slava, već i interesi drugih su-članova Tijela Kristova. Ishitrena riječ, nepromišljen postupak, bezobzirnost u bilo kojem smislu riječi mogli bi dovesti do nepovoljnih stanja srca, i, iako smo dobili obećanje, to bi moglo biti zbog nevolje, a ne putem kojim bi nas Gospodin vodio.

NEKA SE ZNA VAŠA UMJERENOST

Neki su, krivo procijenivši Davidov temperament i osjećaje prema Šaulu, pretpostavili da će steći njegovu naklonost deklamiranjem događaja koji pokazuju kako su pomogli u Šaulovom svrgavanju, ali takvi su naišli na hitan prijekor, David je u svakom slučaju govorio o kralju Šaulu obzirnim jezikom, i to ne samo jer bi bilo pogrešno govoriti loše o bilo kojem čovjeku, nego i zato što je Šaul kao kralj bio Božji predstavnik, „pomazanik Gospodnji”, kako ga je sam David nazvao. Posve suprotno od bilo kakvog uzvišenja nad smrću svog neprijatelja, David je poslao posebnu poruku zahvalnosti ljudima iz Jabeša koji su dostojno pokopali Šaula i njegove sinove. Želio je da znaju da to ne smatra činom neprijateljstva prema sebi, već činom pristojnosti i odanosti u kojem bi i sam rado imao udjela. Rekao je: Blagoslovljen budi od Gospodina što si pokazao ovu dobrotu. A sada neka Gospodin pokaže dobrotu prema tebi i ja ću ti također uzvratiti ovom dobrotom. Zato neka ojačaju vaše ruke i budite hrabri, jer je vaš gospodar, Saul, mrtav, a također me je dom Judin pomazao za kralja nad sobom.

Neki bi mogli osporiti da je Davidov postupak bio stvar politike i da je bio previše mudar da se

suprotstavi ljudima iz Jabeša da Šaulu i njegovim sinovima priredi pristojan pokop. Čak i da je to slučaj, to bi išlo u prilog Davidu umjesto njegovoj diskreditaciji. To bi pokazalo da je imao duha Gospodnjeg, duha zdrave pameti. Ali mislimo da je nepotrebno napadati motiv bilo koje osobe koja želi učiniti nešto dobro. Umjesto da motiv pripisujemo zlu, trebali bismo „ne misliti zlo.” Isti princip primjenjiv je na Gospodnji narod. Ne bi trebali pripisivati pogrešne motive poslovnim ljudima koji daju novac za dobročinstva, itd. Možda je, doista, istina za neke (možda za mnoge) da je pomisao na dobit povezana s darom, ali to nipošto ne znači da je čin lišen velikodušnih motiva i da je potpuno prljav. Sretniji smo kada u svim životnim radnjama nastojimo razmišljati ljubazno. Slijepi brat je nedavno primijetio: „Ne sumnjam da me moja sljepoća spašava od mnogih nedostataka. Kad sretnem ljude, nastojim o njima razmišljati kao da izgledaju sretno, velikodušno i dobro; dok da imam svoj vid, mogao bih smatrati nemogućim misliti o njima onoliko dobronamjerno i velikodušno koliko želim.”

Davidovo ukazivanje na činjenicu da on nije kralj Judeje bilo je nagovještaj ljudima iz Jabeša da bi ga možda željeli imati za kralja nad sobom, budući da je sada bio kralj umjesto Šaula koji ga je lovio deset godina. Bio je to nagovještaj da bi mogli otići dalje i proći gore – što je sve bilo točno, kao što znamo.

U VJERI HODIMO

Vjerojatno je kralj David očekivao nakon što ga je Judino pleme priznalo da će se druga plemena vrlo brzo okupiti pod njegovu zastavu. Unatoč tome, nismo obaviješteni o bilo kakvom potezu koji je napravio da bi to postigao. Čekao je Gospodina. Sigurno je i to bilo dugo čekanje. Abner, kao vojskovođa kralja Išbošeta od jedanaest izraelskih plemena, vodio je rat protiv neprijatelja Izraela i donekle izvojevao pobjede. Kralj David je imao mnogo prilika pitati se namjerava li Gospodin izvršiti program koji je uspostavljen prilikom njegove krunidbe. Uz prestiž pobjeda nad vanjskim neprijateljima, kralj Išbošet je skrenuo pozornost na Judino pleme, tvrdeći da se pobunilo protiv zakonitog poglavara. Rezultat je bio građanski rat, umjesto ulaska u vladavinu prosperiteta. Braća su se borila protiv braće – jedna stranka Božjeg naroda protiv druge. I to se nastavilo dvije godine, postupno, međutim, donoseći uspjehe Davidu i njegovoj vojsci. Tako čitamo: „David je postajao sve jači i jači, a Šaulov dom sve slabiji i slabiji.”

Razmatrajući razdoblje građanskog rata i kako je jedan dio Gospodinova naroda nastojao povrijediti druge, podsjećamo se na Duhovni Izrael i činjenicu da se braća u njemu ponekad toliko otuđuju i toliko izvan vodstva Božje providnosti da i oni postaju antagonisti

jedni drugima. Jao, da je tako! – da nas Božja ljubav u bilo kojem trenutku ne uspije obuzdati tako da ne samo da se odvratimo od njegove ljubavi i zajedništva, nego da se mač koristi za poraz braće! Neka se slika utisne u naše umove i zapečati u našim srcima budućih dana s Duhovnim Izraelom, kada će brat biti protiv brata, što će Gospodin dopustiti neposredno prije uspostave Kraljevstva. Odlučimo da, kako god se drugi borili, oružje našeg ratovanja neće biti tjelesno i da naša borba neće biti protiv onih koji su Gospodnji po savezu, već protiv velikog protivnika. Tjelesno oružje nisu samo puške i mačevi – već je jezik štetniji i smrtonosniji kada se koristi za klevetanje i ranjavanje. Ne daj Bože da naši jezici, kojima hvalimo Boga, ne nanesu štetu bilo kojem čovjeku, a osobito nekome od vjernika.

KRALJ NAD CIJELIM IZRAELOM

Naposljetku su i kralj Išbošet i njegov vojskovođa Abner podlo ubijeni i mi pažljivo primjećujemo da David nije bio suučesnik u tome, i da je, što se tiče Šaulovih sinova, Davidova zakletva prijateljstva s Jonatanom bila sasvim dovoljna zaštita za njih. Međutim, smrt ovih ljudi otvorila je put izraelskom narodu da dalje razmatra stvari i, dok su razmišljali, uvidjeli su da je Božja naklonost s Davidom; da je bio čovjek po Božjem srcu i da je kao vladar hrabro služio narodu koji ga je prihvatio za svog kralja. Razumnije razmišljanje među plemenima Izraelovim dovelo ih je do zaključka spomenutog u ovoj lekciji – „Tada su sva plemena Izraelova došla k Davidu u Hebron i rekoše mu: 'Evo, mi smo tvoja kost i tvoje meso. U prošlim vremenima, dok je Saul bio kralj nad nama, ti si izvodio i uvodio Izraela; i Jehova ti reče: Ti ćeš pasti moj narod Izraela i ti ćeš biti knez nad Izraelom.'” Napokon su došli poslušati glas Gospodnji. Nema sumnje da je Gospodin mogao dovesti do takvog stanja stvari prije. Božja namjera se nije tome protivila. I tako je sa svima našima poslovanje, kad bismo to samo znali. Bog, koji zna kraj od početka, mudro vodi za dobro svog naroda, a posebno onih koji su pojedinačno njegovi iz klase pomazanika.

Naša lekcija nam govori da je kralj David sklopio savez ili ugovor s izraelskim narodom. Time se označava da je pristao služiti kao kralj s ograničenom monarhijom, prema ustavu. Sklopio je savez, ustav koji je izričito određivao što se sastoji od prava naroda i ocrtavao što su prava kralja. Ova institucija u Izraelu ukazuje da su oni bili najnapredniji narod na svijetu, jer, koliko možemo naučiti iz povijesti, tadašnji kraljevi bili su despoti, koji su vladali prema svojim idejama, gazeći prava i slobode naroda. Zanimljive ceremonije povezane s uzdizanjem Davida za kralja nad cijelim Izraelom i radost među ljudima u vezi s Davidom opsežno su zabilježene u I. Ljet. 12:23-40.

Davidova iskustva u čekanju na kraljevstvo i naučene lekcije i razvijen karakter i pripreme koje su ga učinile mudrim i umjerenim služe kao ilustracija velike lekcije Evandeoskoj Crkvi. Mi smo također pozvani sjediti na prijestolju Gospodnjem – vladati u njegovo ime. Također smo bili pomazani za službu Duhom Svetim, što apostol izjavljuje kao predokus slave i radosti u koje ćemo ući kada dođu dani krunidbe. Ako su disciplina, samokontrola, vjera, umjerenost i nada bili potrebni da David postane kralj nad Gospodinovim narodom i da ga ispravno zastupa u vladi, koliko bi teže lekcije bile za nas, koji smo pozvani na toliko viši položaj – prijestolju zemlje kao Božjim predstavnicima i Kraljevskom svećenstvu, koje vlada, sudi i ispituje čovječanstvo, s namjerom da što više njih bude spašeno iz svog poniženog stanja i dovedeno u puni sklad s Bogom! Sigurno možemo reći kao što je David rekao da su naše kušnje i testovi mnogo manji nego što smo očekivali.

Ako pažljivo proučimo Davidov karakter da uočimo što je činilo njegove najjače strane, i što bismo, prema tome, trebali nastojati njegovati, složit ćemo se da je najjača strana bila njegova volja, koja je bila ispravno usmjerena. Teško je procijeniti snagu ljudske volje. Očito je Bog stavio sve interese sadašnjeg života pod kontrolu naše volje, i, doista, veliki dio uspjeha u pogledu budućeg života je na sličan način pod kontrolom naše volje. Očito je volja, ispravno iskorištena protiv grijeha, neranjiva. Kao što čitamo: „Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas.” Kakvu dinamičku snagu um, volja, može upotrijebiti protiv Protivnika, protiv grijeha, protiv bolesti, teško nam je razumjeti, ali imamo biblijsko jamstvo da postoji takva volja, i naša vlastita iskustva u njenoj provedbi u potpunosti su pokazala istinitost našeg prijedloga. Snažne volje nisu ograničene na Božji narod. Sotona i mnogi od pokvarenih su jake volje. Doista, u ovoj činjenici leži velik dio sugestije duha zloće. Svi koji su Gospodinovi trebaju prepoznati vrijednost odlučnosti i nezadovoljavajuću kolebljivost.

Apostol istinito izjavljuje: „Čovjek dvodušnosti nepostojan je na svim svojim putovima.” Takva osoba ne čini uspjeh ni od čega. Što god mu dođe iznad običnog, sigurno će biti slučajno. Ovdje vidimo mudrost Gospodinove metode ophođenja s Crkvom u ovom Evandeoskom dobu. „On traži takve da mu se klanjaju koji mu se klanjaju u duhu i istini.” On im govori o svojoj dobroti i pruža dostatnu pomoć da potakne osobu na ispravnu volju, uz jamstva da će mu, ako bude htio, sam Gospodin pružiti potrebnu pomoć i pojačanje u svakom trenutku potrebe. I iako je Protivnik jači i mudriji od nas, on nas neće moći povrijediti jer Onaj koji je na našoj strani veći je od svih koji su protiv nas. S tom nas svrhom Gospodin potiče da sklopimo savez s njim žrtvom – da predamo

sve svoje, svoju volju njegovu vodstvu. Sretni su oni koji to rade. A njih je relativno malo. Kod većine postoji kontinuitet jastva i mnogo rasprava u pogledu stvari od Gospodina – njegove volje. U skladu s ovim nastojanjem da se ojača volja i ojača karakter, prepoznajemo takve zavjete koji bi bili od pomoći. Protivnik neprestano promatra kako bi dotaknuo mjesta koja su najpodložnija napadu i mi moramo ojačati utvrdu, nastojeći održati našu žrtvu s Gospodinom i našu volju čvrstom da se odupremo Protivniku – da služimo istini i cijelom domaćinstvu vjere, i da čuvamo vlastite riječi, djela i misli.

PJESMA MOJSIJA I JANJETA

S inauguracijom kralja Davida došlo je uobičajeno veselje i pjesme i izložbe radosti. Doista gotovo svaka nacija ima svoju nacionalnu himnu u kojoj obilježava sjećanje na kralja i kraljevstvo. A nije li tako i s Kraljevstvom našega Gospodina, koje će uskoro biti predstavljeno najdivnijim demonstracijama? Nije li slavni Božji hram – Crkva – čije se živo kamenje sada oblikuje, kleše i polira, pozdravljajući veliki Završni kamen? Glava Crkve je Krist. Već ga pozdravljamo i

okrunjujemo ga Gospodinom svega u našim srcima i s radosnim iščekivanjem očekujemo vrijeme kada će se „svako koljeno prignuti” pred Gospodinom.

U međuvremenu, od nas koji se nadamo biti članovi klase Nevjeste i „sunasljednici s njim” ovdje se očekuje da naučimo pjevati pjesmu Mojsija, sluge i pjesmu Jaganjca, jer „Dostojno je Janje zaklano, primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i slavu, i blagoslov.” „I pjevali su novu pjesmu pred prijestoljem: i nitko nije mogao naučiti tu pjesmu”, osim pomazanika. I Gospodin će biti s njima u gori Sionu, Kraljevstvu. Shvaćajući da je ova pjesma vijest o velikoj radosti koja će biti za sve ljude, stoga nas zanima do koje smo je mjere naučili – do koje je mjere sada možemo pjevati. Doista smatramo da je naučiti ovu lekciju životno proučavanje. Radujemo se privilegiji da svjedočimo o našem Bogu svima onima koji imaju uši da čuju, iako to donosi prijekore, mrštenje, protivljenje. Naše strpljenje i naša vjera trebaju se nastaviti, a mi trebamo čekati Kraljevstvo u njegovoj ljepoti i veličanstvenu „promjenu” u nama samima kako bismo drugima priopćili blagoslovljenu vijest učinkovitije nego ikada.

NAGLAŠEN NAŠ POSVETNI ZAVJET

Prijatelji dobivaju ispravan pogled na nedavno predloženi „Zavjet,” a njihova imena dolaze slobodno. Neki nam govore o doživljenim blagoslovima, budući da shvaćaju da su sve značajke Zavjeta stvarno bile uključene u njihovo izvorno posvećenje „čak do smrti” u službi istine i braće; posebne značajke koje samo predstavljaju njihovu zahvalnost za teška vremena koja su pred nama i potrebu da zašтите sebe i svu svoju dragu braću od našeg lukavog neprijatelja, Sotone.

Jedan dragi brat je znatizeljan tko nam je predložio „Zavjet” i tko je formulirao njegovu frazeologiju. Odgovaramo da nijedno ljudsko biće uredniku nije predložilo „zavjet” ili njegovu frazeologiju. On vjeruje da ga je Duh Gospodnji vodio da podigne ovaj visoki „standard” za zaštitu Božjeg naroda, pokazujući mu da će neprijatelj „doći poput bujice”, i da će specijalizacija nekoliko značajki našeg posvećenja omogućiti mnogima da se „odupru đavlu da bi mogao pobjeći od njih.” (Vidi Izaija 59:19,20.) Jedina izmjena Zavjeta bila je uključivanje braće i sestara kao izuzetaka, na zahtjev „Pujućeg brata,” koji je tvrdio da bi ga inače njegova savjest spriječila da poljubi svoju sestru, ali koji se je želio pridružiti ostalima koji su se zavjetovali. Urednik je objasnio da ne postoji ništa u Zavjetu što bi spriječilo ljubljenje brata ili sestre, nećaka ili nećakinje, jer se nitko ne treba sramiti učiniti to pred skupštinom Gospodinovih ljudi koji znaju za odnos; i da bilo kakva familijarnost više od toga ne bi biti preporučljivo. Međutim, iz straha da bi drugi mogli

pogrešno shvatiti stvar na sličan način, ove su iznimke napravljene prije nego što je Zavjet tiskan u KULI. Međutim, imajte na umu da se misli i razumije samo na braću i sestre u krvnom srodstvu – sama namjera posljednje klauzule Zavjeta je da podigne korisnu prepreku između braće i sestara u duhu.

Dvojica ili trojica su pisala s pitanjem bi li bilo ispravno položiti zavjet uz neke druge iznimke i rezerve. Odgovaramo da je svačija stvar hoće li prihvatiti Zavjet objavljen ili izmijenjen ili ga uopće neće prihvatiti. Naš savjet je da se uzme onako kako je objavljeno. Sama činjenica da bilo tko osjeća strah da on ili ona ne bi mogli ispuniti njegove odredbe za nas bi značila da su to upravo oni koji posebno trebaju Zavjet u njegovom najsnažnijem obliku. Slabima je potrebna okrepca. Vjerojatno je daleko većina onih koji su se tako zavjetovali imala malo ili nimalo potrebe za tim, ali su se pridružili podizanju ovog visokog „standarda” u interesu manje jake braće, a također i za svjetovne.

Dugi popisi imena koji dolaze upozoravaju nas da će ispis ovih u KULI zauzeti previše prostora. Stoga prekidamo ovaj način promidžbe, s namjerom (DV) da ćemo krajem godine objaviti abecedni popis svih koji nam javljaju da su položili zavjet.

Nastavite slati svoja imena kao razrede gdje god je to zgodno i nastavite adresirati ova zavjetna pisma uredniku. Osobito ga raduje što ih prima i što zna za veliku radost koju toliki ljudi doživljavaju u vezi s ovim pokretom na uskom putu. Bilo bi mu drago

priznati svako slovo, ali to bi bilo izvan njegove snage, čak i kad bi drugi interesi posla dopuštali, što ne bi.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Pozdrav u Gospodinu. Pišem vam da kažem koliko mi je bilo drago vidjeti KULU koja sadrži „Zavjet,” i da obavijestim vas i „obitelj” da sam ga registrirao kao svoj.

Kao kolporter osjećam potrebu za tim, iako sam uvijek nastojao hodati oprezno, ali sada se osjećam jako ojačan u umu čvrstim zavjetom.

Zahvaljujem našem nebeskom Ocu na privilegiji žetve i uživam u službi, iako je uzbrdan u usporedbi s djelom u Sjedinjenim Državama.

Tvoj u dragom Otkupitelju,

HERBERT C. ROBB, Colporteur, – Irska.

MOJ DRAGI BRATE RUSSELL:

Želim vam ispričati radost koju je mi je donijela KULA od 15. Lipnja. Drago mi je što vam mogu reći da sam se „zavjetovao” Gospodinu. Ovo je upravo ono što mi je trebalo.

Dragi brate, volio bih da znaš koliko cijenimo KULU. To je za mene kao pismo od kuće; moja radost je neizreciva. Neka vas Gospodin uvijek čuva za vaše dragovoljno služenje.

Vaš u voljenom, JH MARTIN.

DRAGI BRATE RUSSELL:

S velikom sam radošću i zahvalnošću našem dragom nebeskom Ocu čitao KULU od 15. Lipnja.

Ruka dragog Gospodina bila je doista vrlo očita u formulaciji tog „Zavjeta”. Čini se da doista uključuje sve kanale kroz koje prolazi naš veliki protivnik trenutno nastojeći nadvladati Izabrane. Toliko sam se usrdno molio da dragi Gospodin na neki način očituje svoju zaštitu i brigu nad svojima, i da ih upozori protiv suptilnih puteva neprijatelja; jer dragi Gospodin je najbolje vidio da trebam biti bolno svjestan činjenice da neki koji se povezuju s djecom Božjom nastoje uzeti neovlaštene slobode, oblačeći se u anđele svjetla i tvrdeći da su od velike pomoći.

Nedostajale su mi riječi da iskažem svoju radost i zahvalnost kad sam pročitao „Zavjet” i vidio kako je doista vječni Bog naše utočište, a ispod su njegove vječne ruke. Koliko je opet očita briga našega Boga u tome što je ovaj „Zavjet” objavljen, i svi mogu pročitati i znati naš stav.

S radošću kažem da je polaganje „zavjeta” donijelo blagoslov za blagoslovom i toliki porast ljubavi i radosti u radu Kolportera. Molim za vaše molitve, dragi brate Russell, da se pokažem vjernim do kraja.

Još jednom vam zahvaljujem na vašoj ljubaznoj pomoći, ja sam,

Vaš u njegovoj službi, S. WOLF.

MOJ DRAGI BRATE RUSSELL:

„Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista.” (2. Solunjanima 1:2.) Iako malo kasno, pišem vam da vam kažem koliko jako cijenim članak u KULI od 15. Lipnja, „Ispuni svoje zavjete Gospodinu.” Čini mi se da je to vrlo pravovremeno upozorenje, budući da sam u posljednje dvije godine bio tako situiran da shvaćam važnost takvog upozorenja. Gospodin je u svojoj mudrosti vidio najbolje da me postavi tamo gdje je Protivnik bio zauzet pokušavajući natjerati Gospodinov narod da vjeruje da ako vole jedni druge, kao što Riječ kaže da trebamo (I. Ivanova 3:16), trebaju to pokazati izvana. Kada bi s nama razgovarali o tome, dragi prijatelji bi rekli da smo zlonamjerni ili možda imamo mnogo lažne skromnosti koju moramo nadvladati. Položio sam sličan zavjet pred Gospodinom, ali sada sam položio ovaj, i osjećam da će mi uvelike pomoći u održavanju žrtve na oltaru, i dok shvaćam svoju nesposobnost održati ga, ipak se pouzdajem u onoga koji je obećao: „Moja se snaga usavršuje u slabosti.”

Sada, dragi brate, shvaćam da je najveća kušnja više ljubavi prema braći, a manje prema sebi, i molim da me se sjećate u molitvi da uz milost Gospodnju mogu izdržati ove kušnje i ispuniti svoje zavjete, čineći tako, možda ću moći više slaviti svog dragog nebeskog Oca, što je moja glavna životna želja.

„A sam Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas je ljubio i koji nam je milošću dao vječnu utjehu i dobru nadu, neka utješi srce vaše i utvrdi vas u svakoj dobroj riječi i djelu.” – 2. Sol. 2:16,17.

Tvoja sestra njegovom milošću, NELLIE BUSH.

DRAGI BRATE RUSSELL:

U prvom čitanju mogao sam pristati na sve uvjete zavjeta; ali do danas nisam našao vremena da ih pažljivo i uz molitvu razmotrim. Učinivši to, ispisao sam zavjet i na koljenima ga registrirao kao svoj zavjet pred Gospodinom. Postavio sam kopiju na mjesto gdje je mogu vidjeti ujutro, a posljednju navečer. Siguran sam da će svi koji su ga uzeli shvatiti to „jedinstvo” koje se toliko sviđa Gospodinu i za koju je molio.

Uvijek sam se u molitvi sjećao svih Gospodinovih dragih ljudi, ali posebno onih u Biblijskoj kući, i shvaćam da su djelo i radnici Kolportera jako dragi vašim srcima, i sve više cijenim veliku privilegiju koja mi je pripala, „čak i ja”, što je samo trening i disciplina koja mi treba.

S puno ljubavi u Gospodinu, TH PERKINS.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Pišem vam da vam kažem da sam položio zavjet dat u KULI od 15. Lipnja, i molim vas da se zanimete za mene u vašim molitvama. Smatram to vrlo pravodobnom mjerom opreza protiv protivnikovih lukavstava, posebno raznih obmana „Nove misli” koje se promiču s takvom suptilnošću, doličnom onome čija će kuća uskoro pasti. Posvetio sam se u dobi od petnaest godina i, shvaćajući koliko malo vremena imam za posvetiti služenju Gospodinu, dok nikome nisam bila obvezna, odlučila sam da nikada neću povećati svoje obveze brakom i to sam izrazila Gospodinu u svom posvetnom Zavjetu. Od tada sam primila toliko blagoslova i profitirala na toliko neočekivanih načina ovim zavjetom da ne oklijevam ojačati ga onim danim u KULI.

Uvjeravam te, dragi brate, da te se svakodnevno sjećam kod prijestolja milosti, kao i cijele obitelji Biblijske kuće. S puno kršćanske ljubavi,

Vaša u njegovoj službi, MARY OCTAVIA NOE.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Nakon vrlo pažljivog vaganja „zavjeta” izrečenog u KULI od 15. Lipnja, iskrenim i zahvalnim srcem želim da me upišete kao osobu koja je ušla u daljnji savez s Gospodinom, kroz zavjet. Samo ću se sa zadovoljstvom svakodnevno pred njim prisjećati svih odredbi sadržanih u Zavjetu.

S velikim zadovoljstvom bilježim dobre plodove vašeg nedavnog posjeta ovdje u Little Rocku.

Vaš u Kristu, THOS. F. HUGHES, JR.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Već neko vrijeme razmišljam da vam pišem; sada kada sam dao „zavjet” Gospodinu, napisat ću. Tako sam sretna zbog članka u KULI od 15. Lipnja, to će

sigurno biti veliki blagoslov za blagoslovljenu stvar. Otac je tako promišljen o svakoj našoj potrebi, skrećući našu pozornost na zamke protivnika i donoseći hranu u pravo vrijeme; tako da nam nikad ne nedostaje.

Neka Božji blagoslov neprestano obasipa Vas i sve drage ukućane, moli se sestra u njegovoj službi gđa. JF BRADA.

DRAGI BRATE RUSSELL:

Uz sve radnje koje kao pojedinci možemo imati ili ćemo poduzeti u vezi s „zavjetom” predloženim u KULI od 15. Lipnja, kao starješine crkve St. Louisa, želimo se ujediniti u izrazu naše srdačne podrške i odobravanje vašeg izlaganja i prijedloga u tom smislu, kao što su po našoj procjeni dragocjeni načini zaštite članova stada Gospodnjeg u vrijeme posebne kušnje i testa. Rekli bismo da smo svaki pojedinačno preuzeli obvezu.

S puno ljubavi u glavi, moleći njegov blagoslov tebi i svim njemu dragim ljudima, ostajemo,

Vaši u njegovoj službi, JAMES LOCKWOOD, JACOB COBINE, MENTA STURGEN, HORACE E. HOLLISTER, R. ROBERT HOLLISTER.

MOJ DRAGI BRATE RUSSELL:

Želim izraziti svoju zahvalnost na pravovremenom pismu u KULI od 15. Lipnja. Moje srce preplavljuje se radošću i veseljem zbog svih vodstava dragog Gospodina. Svaku riječ u pismu i cijeli članak, „ISPUNI SVOJE ZAVJETE,” pročitao sam s velikim zanimanjem. Želim vam reći da sam rado i s poštovanjem dao ovaj zavjet svome nebeskom Ocu i vjerujem u njegovu milost i snagu da mogu ispuniti svu njegovu dobru volju u vezi sa mnom. Neka najbogatiji blagoslovi dragog Gospodina počivaju na vama, dragi brate Russell.

Vaša sestra u Kristu, LYDIA MESSNER.

